REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Posl.br. P-817/2025-22

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Puli-Pola, po sucu toga suda Mirna Mačešić-Biscuoli kao sucu pojedincu, u građansko pravnoj stvari tužitelj **Kristina Nefat** iz Pule, Limska ulica 3,OIB 10838001968, zastupana po punomoćniku Mauro Vitasović, odvjetnik iz Pule, protiv tuženika **Allianz Hrvatska d.d**. iz Zagreba, Heinzelova 70, OIB 23759810849, zastupan po punomoćniku Dean Ilijevski, odvjetnik iz Labina, **radi proglašenja ovrhe nedopuštenom,** nakon zaključene glavne rasprave održane dana 12. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, a objavljene dana 30. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Proglašava se nedopuštenom pljenidba i prijenos novčanih iznosa proveden po financijskoj agenciji, sektor poslovne mreže, RC Rijeka, klasa: 034-11/25-07/16, ur.br. 118-08-4401-25-565 sa računa tužiteljice Kristina Nefat iz Pule, Limska ulica 3, OIB 1083001968, na račun tuženika Allianz Hrvatska d.d. iz Zagreba, Heinzelova 70, OIB 23759810849, u iznosu od 2.627,91 eura a temeljem pravomoćne i ovršen presude Općinskog suda u Puli objavljene dana 19.06.2015. na spisu P-134/11, te se nalaže financijskoj agenciji da ukine sve radnje i obustavi postupak izvansudske ovrhe, a tuženik da isplati tužiteljici iznos od 2.627,91 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama određenim temeljem čl. 29. st. 2. ZOO-a, a tekućim od 10.10.2025. pa do isplate, kao i da nadoknadi parnični trošak za sastav ove tužbe u iznosu od 250,00 eura sa uključenim PDV-om, te sudske pristojbe za tužbu i presudu u iznosu od 106,18 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od donošenja ove presude pa do isplate."

II Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka odmjeren u ukupnom iznosu od 1.286,37 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 12.10.2026. do isplate po stopi koja se određuje se za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01.01. a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 01.07. te godine, sve u roku od 15 dana.

III Zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška se odbija.

Posl.br. P-817/2025-22

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je ovaj sud pod posl.br. Ovr-1080/2025 dana 01.12.2025. donio zaključak kojim se tužiteljica upućuje u parnicu protiv tuženika radi proglašenja nedopuštenosti ovrhe pljenidbom i prijenosom novčanih sredstava i to u postupku izvansudske ovrhe pred FINA. Predmetna ovrha da se provodi temeljem pravomoćne i ovršne presude ovoga suda posl.br. P-134/11 od 19.06.2015. Nadalje navodi kako je tuženik 21.10.2025. financijskoj agenciji podnio zahtjev radi izravne naplate temeljem naveden pravomoćne presude posl.br. P-134/11. Uz taj zahtjev da je dostavio dokaz da je tužiteljica dobrovoljno platila po navedenoj presudi iznos od 4.865,55 eura a da preostaje za isplatu iznos od 2.495,19 eura. Tužitelj smatra da je dobrovoljnom isplatom od 4.865,55 eura u cijelosti podmirio dugovanje prema tuženiku po navedenoj pravomoćnoj presudi. Tim iznosom da je platila glavnicu, troškove postupka i pripadajuće kamate unazad tri godine od dana plaćanja ali ističe prigovor zastare u svezi naplate zakonskih zateznih kamata koje su starije od tri godine računajući od dana dobrovoljnog plaćanja, dakle, od 22.04.2025. Smatra da je potraživanjem tuženika od 2.495,19 eura zastarjelo te općenito prigovara zastari potraživanja zateznih kamata na glavnicu i troškove postupka koji su stariji od tri godine računajući od dana kada je izvršila dobrovoljnu isplatu 22.04.2025. pozivajući se na odredbu čl. 233. i 266. ZOO-a. Stoga predlaže da se njen zahtjev usvoji i da joj se naknadi trošak parničnog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u cijelosti osporava zahtjev tužitelja kako po osnovu tako i po visini. Predlaže da se zahtjev odbije i da mu se naknadi trošak parničnog postupka.

3. U dokaznom postupku izvršen je uvid u ovosudni spis Ovr-1080/25, pročitana je pravomoćna ovršna presuda ovoga suda posl.br. P-134/11 od 19.06.2015., izvršen je uvid u e-mail prepiske između stranaka, pročitan je dopis FINA od 10.03.2026. sa prilozima na strani 27 do 38 spisa, pročitan je iskaz tužitelja, pročitan je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije Galprom d.o.o., pročitana je usmena dopuna imenovanog vještaka od 12.10.2026.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Između parničnih stranaka nije sporno:

- da je tuženik protiv ovdje tužiteljice kod ovoga suda ishodovao pravomoćnu i ovršnu presudu pod posl.br. P-134/11 od 19.06.2015.

- da je temeljem presude ovoga suda posl.br. P-134/11 ovdje tužiteljica tuženiku bila u obavezi isplatiti iznos od 18.789,57 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 10.03.2010. kao i trošak parničnog postupka od 11.880,00 kuna zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 21.05.2015.

- da je tuženik protiv tužiteljice 21.10.2025. podnio zahtjev za izravnu naplatu preko FINE na temelju pravomoćne presude ovoga suda posl.br. P-134/11 od 19.06.2015.

-da je tužiteljica dana 22.travnja 2025. dobrovoljo platila iznos od 4.865,55 eura;

-da je financijska agencija tužiteljici izvršila zapljenu novčanih sredstava u iznosu od 2.627,91 eura te da su ta sredstva prebačena na račun tuženika;

-da je zaključkom ovoga suda posl.br. Ovr-1080/2025 od 01.12.2025. tužiteljica upućena da protiv tuženika pokrene parnični postupak radi proglašenja pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava nedopuštenim a u postupku izravne naplate koji se vodi pred financijskom agencijom na temelju presude P-134/11 a sve temeljem čl. 210. st. 1. u svezi s čl. 209. st. 1. i 5. Ovršnog zakona

- da je dana 07.10.2025. Fina zaprimila zahtjev ovdje tuženika za izravnu naplatu na temelju pravomoćne i ovršne presude ovoga suda posl.br. P-134/11 od 19.06.2015. te je to potraživanje evidentirano u očevidniku redoslijeda plaćanja ovršenika, ovdje tužiteljice

-da je predmetna osnova naplaćena u cijelosti sukladno specifikaciji izvršenja koja prileži strani 28 do 38 spisa.

6.Između stranaka je sporno da li je tužiteljica ispunila tražbinu po predmetnoj presudi odnosno da li je nastupila zastara potraživanja zakonskih zateznih kamata na glavnicu i troškove postupka po pravomoćnoj presudi P-134/11 a koje su starije od tri godine računajući od dana kada je tužiteljica dobrovoljno po navedenoj presudi 22.04.2025. platila 4.865,55 eura.

7.Tužiteljica u ovom postupku traži da se proglasi nedopuštenom ovrha u vidu pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava koje je tuženik protiv nje u postupku izravne naplate pokrenuo pred nadležnom Finom. Tužiteljica smatra da nije bilo osnova za provođenje navedene ovrhe jer da je potraživanje zakonskih zateznih kamata na glavnicu i troškove postupka iz pravomoćne presude P-134/11 zastarjelo; odnosno tvrdi da su sva potraživanja starija od tri godine računajući od dana 22.04.2025. u zastari (naime, tužiteljica je 22.04.2025. izvršila dobrovoljno plaćanje tuženiku po navedenoj presudi u iznosu od 4.865,55 eura pa smatra da je time u cijelosti podmirila dugovanje a ono što se od nje potražuje u postupku izravne naplate da je u zastari). Pritom se poziva na odredbu čl. 233. i 226. ZOO-a kao i na mišljenje VSRH od 21.11.2019.

8. Iz iskaza tužiteljice saslušane kao parnične stranke sud je utvrdio da je predmetno potraživanje tuženika prema tužiteljici iz pravomoćne presude P-134/11 ustvari nastalo kao dugovanje za otplatu osobnog automobila kojeg je tužiteljica kupila na ime svog obrta pod nazivom "Krpica dizajn" od Porsche leasing. Tužiteljica je predmetni automobil kupila na kredit te ga je otplaćivala tri i pol godine. Obzirom da je 2009. zatvorila obrt zbog lošeg financijskog poslovanja te više nije mogla otplaćivati automobil, te je istoga vratila.

U iskazu navodi kako samo pretpostavlja da je tuženik sa Porsche leasingom imao zaključen nekakav ugovor o osiguranju pa da ju je zbog toga tuženik utužio u postupku P-134/11, međutim, tvrdi kako praktički nema saznanja po kojem osnovu je došlo do pravomoćne presude P-134/11.

9. Na poseban upit suda tužiteljica navodi da po pravomoćnoj presudi u roku od 15 dana nije platila dugovanje tuženiku tvrdeći da nije imala podatke gdje mora platiti i koji iznos. Također navodi da se nije javljala tuženiku i tražila od njega podatke gdje da izvrši uplatu po pravomoćnoj presudi.

Navodi da je od tada prošlo dosta godina i da se ništa nije dešavalo a onda da je tuženik 2025. pokrenuo ovrhu protiv nje na Fini koja joj je sa računa odmah naplatila iznos od 2.627,91 eura, nakon čega su joj oslobodili račun koji je danas u funkciji.

10. U iskazu navodi da je prije pokretanja izravne naplate u sustavu e-građani dobila obavijest kako je tuženik tražio potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti presude P-134/11 te da je tada sama otišla u Finu i od njih tražila da joj obračunaju kamate za tri godine tvrdeći kako je smatrala kako je sve ostalo u zastari. Navodi da je tom prilikom tuženiku dobrovoljno platila cca 5.000,00 eura. Nakon toga da joj je tuženik u postupku izravne naplate naplatio daljnji iznos od 2.627,91 eura za koji smatra da joj se treba vratiti jer da je dugovanje u cijelosti platila a nekakve eventualne razlike da su u zastari. Također navodi da joj tuženik nikada nije rekao koliko je stvarno dužna već kada ih je kontaktirala da izvrši dobrovoljnu uplatu da su joj dali samo broj računa ali ne i visinu cjelokupnog dugovanja.

11. Uvidom u dopis Fine od 10.03.2026. koji prileži strani 27 do 38 spisa sud je utvrdio da je tuženik protiv tužiteljice 07.10.2025. doista pokrenuo postupak za izravnu naplatu temeljem pravomoćne presude ovoga suda posl.br. P-134/11 od 19.06.2015. što je i evidentirano u očevidniku redoslijeda plaćanja. Utvrđeno je da je predmetna osnova naplaćena u cijelosti što proizlazi iz specifikacije izvršenja na strani 38 spisa u iznosu od 2.627,91 eura.

12.Uvidom u spisu priložene dokaze proizlaze sljedeće činjenice. Prema sadržaju i podacima upisanim na izvršene transakcije kojom je tužiteljica platila tuženiku 4.865,55 eura dana 22.04.2025. proizlazi da je kao svrha plaćanja navedeno plaćanje po presudi P-134/11 od 19.6.2015. Transakcija je izvršena u poslovnici Zagrebačke banke d.d. obavljena u 13:40:00 sve kako je jasno vidljivo na ispravi na listu 15 spisa. Nakon što je izvršila plaćanje tužiteljica je e-mail porukom (list 14 spisa) koju je tuženiku poslala 22.04.2025. u 13:49 istoga obavijestila da je izvršila plaćanje duga po presudi i to glavnice i troškova te zateznih kamata obračunatih unazad tri godine pozivajući se na zastaru prema čl.226 ZOO-a.

13.Po ocjeni suda u vrijeme izvršenog plaćanja zastara nije nastupila jer ista u građanskim postupcima ne nastupa ex lege već se na istu stranka mora pozvati. Pozivanje na zastaru nakon izvršenog plaćanja nije zakonito i iz sljedećeg razloga.

14.Kada između istih osoba (ovdje stranaka) postoji više istorodnih obveza (u ovom slučaju novčanih obveza, glavnica , zatezne kamate, troškovi), a ono što dužnik (tužiteljica plati) nije dovoljno da bi se sve mogle namiriti tada će se, ako između stranaka ne postoji sporazum (a nesporno ne postoji) sukladno čl.171.st.1 ZOO uračunavanje obaviti onim redom koji odredi dužnik najkasnije prilikom ispunjenja. Ako nema dužnikove izjave što plaća, obveze se namiruju kako je koja dospjela za ispunjenje.

Prema čl.172 ZOO-a ako dužnik (tužiteljica) pored glavnice duguje i kamate i troškove prvo se namiruju troškovi zatim kamate i napokon glavnica.

15.Tužiteljica je po ocjeni suda ukoliko je smatrala da je njezin prigovor zastare osnovan taj prigovor trebala izjaviti u ovršnom postupku Ovr-1080/2025 ili na drugi način (e-mailom) tuženiku dati do znanja da će platiti samo onaj dio za koji smatra da nije u zastari. To stoga jer zastara ne nastupa ex lege, sud na istu ne pazi ex offo (čl.214.st.3 ZOO-a) već isključivo po prigovoru stranke. Dok stranka zastari ne prigovori, smatra se da konkretna obveza nije zastarjela.

16.Tužiteljica je napravila upravo suprotno. Prvo je izvršila plaćanje bez navođenja što plaća pa se imaju primijeniti odredbe o uračunavanju, a tek je nakon izvršenog plaćanja tuženika obavijestila da smatra da je dio zateznih kamata u zastari pa ih neće platiti. Po ocjeni suda ne radi se o plaćanju zastarjelog duga i tužiteljica nema pravo na povrat plaćenog.

17.Tu je posebno važna odredba čl.177.st.1. ZOO-a koja regulira pitanje kada se plaćanjem putem banke dug smatra namirenim. U konkretnom slučaju utvrđeno je da je tužiteljica 22.travnja 2025. iznos od 4.865,55 eura platila tuženiku u poslovnici Zagrebačke banke d.d. u kojoj tuženik ima otvoren poslovni račun. U takvoj situaciji prema odredbi čl.177.st.1. ZOO-a smatra se da je dug namiren kada banci stigne novčana doznaka u korist vjerovnika (ovdje tužitelja). Uplata je izvršena u 13:40:00 i u tom se momentu dug smatra namirenim, a kako tužiteljica nije naznačila što plaća imaju se primijeniti odredbe o uračunavanju (čl.171 i 172 ZOO-a). Naknadno poslani e-mail, pa bilo to i 9 minuta nakon toga ne može promijeniti odredbe ZOO-a koje su u ovom slučaju ius cogens.

18.Tužiteljica je očito imala saznanja da postoji mogućnost da je dio zateznih kamata zastario (to jasno proizlazi iz sadržaja e-mail poruke na listu 14 spisa). No, obzirom na ranije opisane razloge ne može zahtijevati da joj se vrati ako je platila zastarjelu obvezu, to jasno proizlazi iz odredbe čl.221 ZOO-a. Tu svakako valja ukazati i na imperativnu normu čl.214.st.3. ZOO-a koja kaže da se sud na zastaru neće obazirati ako se dužnik na nju ne pozove, drugim riječima o prigovoru zastare odlučuje se tek po prigovoru stranke.

19.U cilju utvrđivanja točne visine dugovanja tužitelja prema tuženiku sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Galprom d.o.o. Provedena je i usmena dopuna vještačkog nalaza 12.10.2026. Parnične stranke na nalaz i mišljenje imenovanog vještaka nisu imale primjedbe te su istog u cijelosti prihvatile.

Sud je također prihvatio nalaz i mišljenje vještaka. Naime, osnovni nalaz i usmena dopuna slažu se sa ispravama koje su prikupljene tijekom dokaznog postupka. Nalaz je jasan, potpun, u skladu sam sa sobom i dokazima provedenim u spisu. U nalazu nema proturječnosti ili nedostataka koje bi kod suda dovele do pojave osnovane sumnje u pravilnost danog mišljenja. Stoga je sud nalaz prihvatio kao valjanu podlogu za utvrđivanjem spornih okolnosti između stranaka.

20.Uvidom u nalaz i mišljenje vještaka utvrđeno je da je po pravomoćnoj i ovršnoj presudi ovoga suda posl.br. P-134/11 od 19.06.2015. presuđeno da je ovdje tužiteljica dužna ovdje tuženiku isplatiti iznos od 18.789,57 kuna/2.493,80 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 10.03.2010. do isplate; te trošak parničnog postupka od 11.880,00 kuna/1.576,75 eura, sve u roku od 15 dana.

21. Temeljem presude P-134/11 tužiteljica je izvršila uplate u ukupnom iznosu od 7.360,74 eura, i to dana 22.04.2025. platila je iznos od 4.865,55 eura i dana 08.12.2025. joj je putem FIN-e zaplijenjen iznos od 2.495,19 eura.

Izvršenim isplatama a primjenom odredbe čl. 172. ZOO-a tužiteljica je podmirila prema mišljenju suda:

- iznos od 4.337,60 eura na ime zatezne kamate obračunate za iznos glavnice od 2.493,80 eura za razdoblje od 10.03.2010. do 07.12.2025.

- iznos glavnice od 1.576,75 eura za razdoblje od 19.06.2015. do 07.12.2025.

- iznos od 1.576,75 eura na ime nadoknade parničnog troška

- iznos od 1.446,39 eura djelomično na ime glavnice od 2.493,80 eura

uslijed čega na dan 30.09.2026. ostaje dug tužiteljice prema tuženiku u ukupnom iznosu od 1.091,76 eura; od toga iznos od 1.047,41 eura na ime glavnice, iznos od 44,35 eura na ime zatezne kamate obračunate za iznos ostatka duga s osnova glavnice od 1.047,41 eura za razdoblje od 08.12.2025. do 29.09.2026.

22.Primjenom odredbe čl. 172. ZOO-a podmireno je pojedinačno izvršenim uplatama kako slijedi:

- uplatom od 4.865,55 eura dana 22.04.2025. podmireno je:

  - iznos od 4.219,89 eura na ime zatezne kamate obračunate za iznos glavnice od 2.493,80 eura ta razdoblje od 10.03.2010. do 21.04.2025.
  - za iznos glavnice od 1.576,75 eura obračunate za razdoblje od 19.06.2015. do 21.04.2025.
  - iznos od 645,66 eura djelomično na ime naknade parničnog troška

- uplatom od 2.495,19 eura dana 08.12.2025. podmireno je:

- iznos od 117,71 eura na ime zatezne kamate obračunate za iznos od 4.070,55 eura (glavnica 2.493,80 eura + parnični trošak 1.576,75 eura) za razdoblje od 22.04.2025. do 07.12.2025.
- iznos od 931,09 eura na ime razlike duga s osnova naknade parničnog troška
- iznos od 1.446,39 eura na ime djelomičnog podmirenja glavnice od 2.493,80 eura

a sve kako je to prikazano u izračunu u tabeli broj 1 vještačkog nalaza, strana 59 spisa.

23.Imajući u vidu sve naprijed obrazloženo sud smatra da u konkretnom slučaju nema mjesta zastari dijela potraživanja (arg.iz čl.214.st.3 u svezi s čl.221 ZOO-a) slijedom čega je, primjenom instituta uračunavanja iz čl.171,172 ZOO-a u svezi s pravilom o vremenu kada se dug smatra namirenim ako se plaća putem banke iz čl.177.st.1. ZOO presudio kao u izreci presude.

24. Tuženik je u ovom postupku uspio u cijelosti pa mu je sud sukladno odredbi čl. 154. st. 1 u svezi sa čl. 155. ZPP-a dosudio trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku koji je trošak odmjeren u skladu sa važećim odredbama odvjetničke tarife i utvrđenoj vrijednosti predmeta spora u trenutku poduzimanja pojedine parnične radnje. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu, sastav jednog pisanog podneska od 08.10.2026., pristup na tri ročišta za glavnu raspravu i to: 23.02.2026., 18.05.2026. i 12.10.2026. u sveukupnom iznosu od 500 bodova. Imajući u vidu vrijednost boda od 2,00 EUR i PDV od 25 % tuženiku na ime odvjetničkog troška pripada iznos od 1.250,00 eura. Tome iznosu valja pridodati trošak sudske pristojbe za odgovora na tužbu u iznosu od 36,37 eura pa sveukupan trošak koji pripada tuženiku iznosi 1.286,37 eura.

U Puli 30. listopada 2026.

S u d a c

Mirna Mačešić-Biscuoli

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Posl.br. P-817/2025-22

Dna:
1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

MIRNA MAČEŠIĆ-BISCUOLI

Elektronički potpisano: 30.10.2026T09:47:47 (UTC:2026-10-30T08:47:47Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 3facc9ad-0561-4d2a-997b-1d2bf622a3c3
Općinski sud u Puli - Pola

Broj zapisa: **9-3088f-68b51**

Kontrolni broj: **0da20-08d9e-51219**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.